

Titel: Tvilling-Rigets Tvilling-Glæde. I Anledning af den blant Dagene velsignede 17de, som gav os den høystglædelige 29de Januarii 1772.

Citation: "Tvilling-Rigets Tvilling-Glæde. I Anledning af den blant Dagene velsignede 17de, som gav os den høystglædelige 29de Januarii 1772.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4*, A.F. Stein, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_004-shoot-workid2_004_019.pdf (tilgået 29. november 2021)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

**Tvilling-Rigets Tvilling-Glæde.
I Anledning af
den blant Dagene velsignede 17de,
som
gav os**

den høystglædelige

29de Januarii

1772.

Kjøbenhavn.

Trykt og findes tilkiøbs hos A. F. Stein, boende i Skidenstrædet i No. 171.

[2](#)

Henrykte Siel! Hvad nu? hvorfra den

Glædes Vrimmel!

Hvad Grund til Glæde! hvad er Aarsag til

din Fryd?

Min Gud ! Hvor er det fat? ach styrk min Lyd, o Himmel!

Hvis ey, jeg daaner ned. Ach tal en himmelsk Lyd!

Bryd ud, du frelste Folk! lad Sejers Skrig nu høres; Fremtrin, udbred, forkynd den dyrebare

Dag,

Da dig af Himmelen nye Grund til Fryd

tilføres;

Thi evig Almagts Haand udførte Folkets

Sag.

[3](#)

Opreis et Fredens Tegn, opreis en

Seiers Støtte;

Indprent med gylden Stil; laan Evighedens

Pen!

Et Eftermæle, som ey nogen Tiid skal

fløtte —

Optegn den Frelse, som vi fik i Dag

igien.

Min Gud! forvoven Hob, din Almagt Grændser setter.

Den stolte Tænke-Kraft sit intet glemmer

nu.

Opblæste Dødelig med Evigheden tretter.

Hver sagde sukkende: Hvor sort seer det

nu ud!

Det er nu Knald og Fald; alt Haab er nu

forsvunden.

Vor svage Raab ey meer fra Himlen Giensvar

saaer.

Nu Nordens Lykkes Soel har alt sin Høyde

funden.

Den haster, at den snart sit Løbes Ende

naaer.

[4](#)

Ach grumme Syn! en Ven sig mod sin

Ven opsetter.

Naar hørtes sligt vel før? Dog tie! nu tilig

nok!

Det Baand, som Venskabs Pagt imellem Dem

opretter,

Er brudt; thi Kongen sees midt i en Røver-Flok.

Frygt og Forskrækkelse omgir Monarchens

Trone.

Forbauset , skielvende jeg det endnu beseer.

Al Flid, Bestræbelse er vendt paa Kongens

Krone.

Mon saa forvovent Raad og Himlens Bifald

bær?

Kan Forsynets Kraft indsluttes inden

Skranker?

Har hiint almægtigt Bliv nu mindre Magt

end før?

Kan hiin umaalte Top nu maales ud af Tanker!

I Viisdoms bundløs Dyb mon Skabte giette

tør?

[5](#)

Ney! nen! det store Alt bestemmer kuns

vor Lykke.

Hans uindskrænket Magt af ingen Grændser

veed.

Vor Afmagt kan det store Viisdoms Raad ey

rykke ;

Ja Dødeliges Kaar Alvidenhed ey leed.

Fornuftens Øye kuns en ringe Punct bestiger.

Forsynet bliver dog bestandig Synets

Grund.

Ey nogen Dødelig bag Tidens Forhæng kiger;

Thi Evighedens Raad har ey som Tidens

Bund.

Nøden den var størst, os Himlens Hielp omringer. Da det meest graanede, kom Soelen i en

Hast,

Da var først Herrens Tid, da først han Frelse bringer.

Forløsning sender Selv —og vores Snare brast.

[6](#)

Den Snare, som en Helved-Trædskhed mod os stilte,

Blev sønderbrudt, og vi slap udaf Fængslet

fri.

Al Flid, al Møye de forgiæves derpaa

spilte;

Thi meer end Mennesker Vor Gud han

stod os bi.

Fredens Gud bød Fred i Fryd sin Fane svinge.

Bort Tordenskyer, som bestormer Soelens

Glands!

En Fredens Dag skal os nye Fred, nye Frelse bringe;

Thi saa var Fredens Raad — kom Dødelige!

stands.

Din Minde, store Dag ! den sildre Slægt skal ære.

En Alderdommen skal udflette Dine

Spor.

Den sølvgraae Alder skal selv Vidne om

Dig bæere,

Indtil at Tiden udi Evighed forgaaer.

[7](#)

Hver Mund nu aabner sig, hvert Hierte sees

nu brænder.

Guds Ære, Kongens Vel og Frelse

Maalet er.

En Tvilling-Glæde Tvilling-Riget nu

antænder.

Gud Kongen, Kongen os, og vi har

Kongen kier!

Byd, store Jehova, Fred, Salighed

og Lykke

Omringe vor Monark, vor store Christian!

Tillad ey Modgangs Skye Hans Glædes Soel undrykke!

Hans Lykke Nordens Vel dog best bestemme kan.

Beskyt Ophøuede! Din Salvete i Norden!

Bliv Hans Raadgivere, Hans Førere

og Ven!

Da faaer vor Konge ey sin Lige meer paa

Jorden;

Ja Riget samler og nye Styrke, Kraft

igien.

[8](#)

Nedstyrt enhver, som sig mod Kongen tør

ophøye;

Ophøy enhver, som vil forfremme Kongens

Gavn;

Lad intet mangle, som hans Hierte kan

fornøye;

Befal, en Evighed at krone Kongens

Navn!

Bliv ved, at legge Aar til Kongens

Leve-Alder,

Nye Aar udfordrer og nye Help, nye Naadens Saft;

Vær Lysets Engel nær med Hielp, naar han

paakalder!

Viig Dødens Engel! Vær o Gud! hans Lys,

hans Kraft!